

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbatissæ Et Monialibvs Aurigniacensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

relaxetis; ut si alias digni sint & idonei, & vos eis concedere volueritis, in vestris possint dioecesis ministrare. Ad hæc, per dioeceses vestras ex parte tam nostra quam vestra publicè ac districtè vetetis ne quis ulterius se faciat taliter ordinari. Et ne facultas venia incentivum tribuat delinquendi, quicunque de cetero fuerit taliter ordinatus, eo ipso se noverit ab ordinis executione suspensum. Datum Laterani 11. Kal. Martij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*ABBATISSÆ ET MONIALIBVS
Aurignaciensibus.*

Dif. 12.
Ne beneficia
non vacantur.
CVM ex injuncto &c. ut supra lib. XIII. epist. c. cv. usque attentantur. Sanè, te, filia Abbatisa, referente ad nostram audentiam est delatum quod Abbatisa quæ te præcessit & vos ad multorum instantiam importunam quibusdam non vacanta beneficia promisisti, pensionem eidem ipsorum nomine concedentes in vestri monasterij læsionem. Quia igitur id contra statuta &c. ut supra usque incursum. Datum Laterani vi. Nonas Martij, anno quartodecimo.

*HENRICO ELECTO SANCTI
Stephani Herbipolensis.*

Olim in dilecti filii nostri Benedicti tituli sanctæ Sulannæ Presbyteri Cardinalis, quem tibi & * O. procuratori venerabilis fratri nostri Wirzeburgensis Episcopi auditorem concessimus, praefectio constitutus, proponere curavisti quod cum in Abbatem monasterij sancti Stephani fuisset electus, & electionem tuam prædictus noluisse Episcopus confirmare, ad venerabilem fratrem nostrum Heisterensem Episcopum & dilectum filium Abbatem * Halbrunensem commissionis litteras impetrasti, cùmque coram ipsis inter te ac quosdam monachos adversarios tuos lis fuisset legitimè contestata, quoniam pars adverfa non solum comparere noluit in terminis peremptoriò etiam affligatis, sed quendam alium in prædictum monasterium intrusere, judices receptis ex parte tua quibusdam testibus, te in possessionem caufa rei servandæ mittentes, eum quem adversarij tui duxerant in monasterio intrudendum cum omnibus fautoribus suis excommunicationis sententia subjecerunt. Ad hæc autem respondebat Episcopi procurator quod & tu per falsi suggestionem prædictas litteras impetraveras, & inordinatè processerant judices memorati: quia cum

Tom. I L.

inter te ac Episcopum fuisset causa commissa, ipsi, Episcopo non citato, contra prædictos monachos, de quibus in commissione mentio non fiebat, post appellationem ad nos interpositam prælumpserant iudicium exercere. Nos igitur his & aliis quæ coram eodem Cardinale proposta fuerant plenius intellectis, tam id quod de illo extiterat attentatum qui lite pendente per adversarios tuos intrusus fuerat in Abbatem, quam illud quod te in possessionem causa rei servandæ judices induxerant memorati, decrevimus irritum & inane, ac de consensu partium venerabili fratri nostro Episcopo & dilectis filiis majoris Ecclesie & sanctæ crucis Præpositis Augustenibus dedimus in mandatis ut vocatis ad præsentiam suam quoescunque nosceratis evocando, te ac sociis tuis ad stipendia restitutis, & absolutis secundum formam Ecclesie absolvendis, audirent caufam, & tam recipiendis attestationibus quam receptis legitimè publicatis, eam fine canonico sublatro appellationis obstaculo terminarent. Ipsi vero receptis per quosdam viros discretos testibus, & per se tandem attestationibus publicatis, post multas exceptions & alia utrinque propofita, quia quidam testes eis contrarij videbantur, causam ad nos remiserunt instruc tam, vigiliam beati Andreae partibus terminum præfigentes quo nostro se conspectui præsentarent sententiam recepturæ. Quamvis autem tu propter hoc ad sedem apostolicam accessisses, pro parte tamen altera nullus comparauit responsalis. Quare te oportuit diutius expectare. Tandem vero, ne pars altera lucrum de contumacia reportaret, sed ejus absentia Dei præsencia suppleretur, aperiri gesta fecimus & examinari omnia diligenter. Contra te igitur videbatur propositum & probatum quod cum juri eligendi renuntiatum in Episcopi manu fuisset, ipse monachus sub hac forma licentiam tribuerat eligendi si possent in personam idoneam de gremio ipsius Ecclesie convenire, alioquin, ne sine ipso vel nuntio suo procedere attentarent districtus curaverat inhibere. Ipsis ergo super electione tractantibus, in quatuor arbitros fuit ab omnibus compromissum, sic videlicet ut si unus etiam ab aliis discordaret, quod tres facerent non valeret. Qui cum in quadam camera convenissent, nec potuerint adivicem concordare, sed recessissent de loco ipso discordes, Iohannes cum sociis suis accedens ad eos, ex Episcopi parte prohibuit ne ulta.

Tet